

قرآن کریم

ترجمہ از

بہاء الدین خرمشاهی

انتشارات توسان

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ

عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

۱. سوره فاتحه (مکی، ۷ آیه)

به نام خداوند بخشنده مهربان ﴿١﴾

سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است ﴿٢﴾ آن بخشنده مهربان

﴿٣﴾ فرمانروای روز جزا ﴿٤﴾ [خداوندا] تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو

یاری می‌خواهیم ﴿٥﴾ ما را بر راه راست استوار بدار ﴿٦﴾ راه کسانی که آنان

را نواخته‌ای، نه آنان که از نظر انداخته‌ای، و نه گمراهان. ﴿٧﴾

داستان ایشان همچون داستان کسانی است که آتشی افروختند، و چون پیرامونشان را روشن کرد [بناگاه] خداوند نورشان را خاموش کرد، و آنان را در تاریکی ای که [چیزی را] نمی بینند رهایشان ساخت ﴿۱۷﴾ ناشنوا و گنگ و نابینا هستند و به راه نمی آیند ﴿۱۸﴾ یا چون [گرفتاران در] بارانی سخت که از آسمان می بارد و همراه با تاریکی و رعد و برق است. از بیم مرگ ناشی از صاعقه ها انگشتانشان را در گوشه هایشان می کنند، و خداوند بر کافران چیره است ﴿۱۹﴾ نزدیک است که برق [نور] چشمانشان را برباید. هرگاه که [برق راهشان را] روشن کند، پیش روند، و چون [راهشان را] تاریک کند، بایستند و خداوند اگر می خواست شنوایی و بینایی شان را از بین می برد چرا که خداوند بر هر کاری تواناست ﴿۲۰﴾ ای مردم پروردگارتان را که شما و پیشینیانتان را آفریده است، پرستید، تا در امان مانید ﴿۲۱﴾ آنکه زمین را [همچون] زیرانداز و آسمان را [همچون] سرپناه شما کرد، و از آسمان آبی فرو فرستاد، آنگاه بدان، میوه ها برای روزی شما برآورد؛ پس آگاهانه برای او همتا نیاورید ﴿۲۲﴾ و اگر از آنچه بر بنده خویش فرو فرستاده ایم، شک دارید، اگر راست می گوید سوره ای همانند آن بیاورید و از یاورانتان در برابر خداوند، یاری بخواهید ﴿۲۳﴾ ولی اگر چنین نکردید - که هرگز نخواهید کرد - از آتشی که هیزم آن انسان و سنگهاست و برای کافران آماده شده است، بترسید ﴿۲۴﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ
 اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلْمٍ لَا يَبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمِّمْتُكُمْ عُمِّي
 فَهُمْ لَا يَرِجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلْمٌ وَرَعْدٌ
 وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
 مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
 مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
 وَأَبْصَارِهِمْ إِنْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْعَدْلِ وَالْإِيمَانِ إِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ عَذِيبٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا
 رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا
 وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
 فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
 النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾